

А. Лозовський.

МІЖНАРОДНИЙ ПРОФЕСІЙНИЙ РУХ ПІД ТЕПЕРІШНЮ ХВИЛЮ.

До війни число професійно організованих робітників у всіх країнах вносило приблизно 10 мільйонів. З цього наймогутнішу армію гуртували довкруги себе Міжнародний Секретаріат та Професійна Федерация. В 1912 р. до Секретаріату належало 7,394,461 членів. Число це в першому жє зароз році війни, в наслідок мобілізації і політики т. зв. “суспільного миру”, почало значно зменшуватися. З виником Англії, у всіх державах, що брали безпосередню участь у війні, профсоюзи втратили більше, чим 50 процент членів. Цей відлив членів з професійних організацій тривав до кінця 1915 р. В 1916 р. бачимо мисвоїого рода зворот: починають погіршуватися умовини життя працюючих мас та починає зростати банкрутство угоди з капіталом і це все знову пхає робітничі маси до організації. Період революційного руху — роки 1919 і 1920, це час стихійного розвитку професійних організацій у всіх країнах, так що під кінець 1920 р. професійний рух волюдіє-могутньою армією 50-мільйонів організованих робітників. Від 1921 р. аж до тепер армія ця знову зменшилася під ударами зростаючої в силу офензиві капіталу, та в наслідок розчарованнн мас до професійних організацій через соціал-угодову політику деяких провідників цих організацій.

Многі мільйони робітничі організації не становлять єдиної цілості. Так в поодиноких країнах, як і загально в міжнародному масштабі, в наслідок відмінних засад та поглядів на політичні, національні, а навіть подекуди й релігійні квестії, розпадаються вони на цілий ряд таборів та відомів. Найбільшій відомі створюють т. зв. реформістичні профсоюзи; по них ідує що до чисельності ліві профсоюзи т. зв. червоні, незалежні, католицькі, протестантські, національні (прим. чеські національні профсоюзи, німецькі, в Польщі есперівські і т. д.) фашистські, а вкінці якогось роду союзи покликвані до життя та удержуванн прямо буржуазно. З цілої плеяди цих організацій, міжнародну організацію мають тільки класові та християнські профсоюзи: класові створені для боротьби з міжнародним капіталізмом, а християнські для гальмування цієї боротьби, в імн “християнської” співпраці з капіталом.

Сучасний професійний рух гуртується коло таких міжнародних центрів:

- 1) Міжнародна Професійна Федерация з місцем осідку в Амстердамі і 29 проф. федерацій поодиноких галузей промислу з місцями осідку в Голландії, Швейцарії, Німеччині, Бельгії і Англії.
- 2) Червоний Професійний Інтернаціонал (Профінтерн) з 13 міжнародних Комітетів Пропаганди, після галузей промислу, з осідком в Москві.
- 3) Міжнародне Стіваришеннє Робітників (Синдикалістичний Інтернаціонал) з осідком в Берліні.
- 4) Міжнародна Федерация Християнських Профсоюзів, з осідком в Утрехті.

До амстердамського Інтернаціоналу “члєжить” 24 профсоюзних централь поодиноких, виключно майже європейських країн. Злоза Європи прилучилися до неї тільки деякі профсоюзи в Аргентині, Канаді, Перу і Південній Африці, загально приблизно 300 тисяч членів. Що до ідейної сторони, то Амстердамська Федерация не уявляє собою чогось одноліткого, бо її організації у всіх країнах мають у себе менше, або більше чисельні опозиційні ідейні меншости, які борються з соціал-угодовим проводом профсоюзів за здійснення засад і цілей революційного робітничого руху. Отже, коли ми хочемо усталити число прихильників, а не тільки членів Амстердаму, то

мусимо взяти під увагу ці опозиційні групи.

Амстердамський Інтернаціонал, після власних його виказів числить приблизно 21 мільйонів членів; з цього на Німеччину та Англію припадає 14 мільйонів, а на інші 7 мільйонів. Однак виказ ці не все відлюдають дійсности. Так прим. в виказях цього Інтернаціоналу за 1923 рік, Італія числить 1,128,915 членів, підчас коли в італійських профсоюзах в наслідок фашистського терору є всего не більше чим 200 тисяч членів, з яких більша часть займає критичне становище до самого реформізму. Конфедерация Праці у Франції після війни казів з грудня 1921 р. начислює аж 756,243 членів, а в дійсности в її рядах можна начислити не більше, чим 300 тисяч. Угодава профсоюзна централь в Болгарії має мати, по обчисленням Амстердаму, 14,803 членів, а в дійсности має всего тисячу. В Англії по обчисленням з серпня м. року має бути 5,127,308 членів, а останній конгрес трейд-юніонів (англ. профспілок) репрезентував тільки понад 4 мільйонів організованих робітників. Отже, коли узглядити цей фактичний стан та ідейні меншости, то число прихильників Амстердаму вноситиме загально, що найбільше 15 мільйонів.

Міжнародні професійні федерация, які гуртують тих самих, що й Амстердам, робітників, начислюють також 20 мільйонів членів. Ці обчислення є так само загальні й переборщені, як тамті, а крім того не узгляднюють вони ідейних меншостей і цілих лівих організацій. Структура цих міжнародних профсоюзних федерацій ще до нині не примінена до завдань і вимог сучасної класової боротьби. Будівельні робітники організовані аж в 3 федерації: а федерації будівельних робітників, в федерації каменярів і в федерації мулярів. Подібно також і друкарські робітники, які належать до 4 федерацій: друкарів, переплетників, типографів і літографів. Існують також такі міжнародні федерації, як федерація фризів (12,858 членів), федерація кушнірів (13,035 членів), шапкарів, гончарів й інші дрібні стіваришення з наскрізь цеховим характером. Найчисленніші й найповажливіші федерації, як прим. металівців (3,404,287 членів), гірників (2,614,215 членів), транспортних робітників (2,364,568), робітників текстильного промислу (1,613,198), робітників деревляного промислу (858,621) і будівельних (817,663). — не обнимають собою всіх союзів, які існують в цих галузях промислу і крім того мають в своїому домі поважні ідейно опозиційні групи.

Амстердамський Інтернаціонал та його співробітничі-міжнародні федерації цілком подібно, як і до війни ставлять собі головним завданням винищу та централізованнє інформативно-статистичних матеріалів. Цих кілька акцій, які переводили вони, мали наскрізь паціфістичний та угодовий характер. Іхне відношення до таких буржуазних установ, як ліга націй, було льояльне, а навпаки до революційних лівих робітничих елементів було прямо вороже. Це й викликало серед профсоюзної лівиці стремління до рішучої оборони — найбільшх засад міжнародного руху: класової боротьби й активної міжнародної солідарности до гуртування довкруги нового, міжнародного осередка, який власне опер би цілу свою діяльність на цих основах. Такою організацією, таким центром став Червоний Професійний Інтернаціонал (Профінтерн), покликаний до життя Міжнародним Конгресом в лятні 1921 р.

В протиставленню до Амстердамської Федерації, Червоний Профінтерн має виразно міжнародний характер. З

лоза європейських країн приступили до него профсоюзи та профсоюзні меншости 22 країн: Австралії, Злуч. Держав, Канади, Бразилії, Аргентини, Мексики, Китаю, Японії, ангалійських й голандських Індій, Персії, Туреччини, Єгипту і т. д. Немає майже країни, в якій робітничя класа не була би ідейно й організаційно звязана з Червоним Профінтерном.

В склад Червоного Профінтерну входять так профсоюзні централь поодиноких країн (С.С.Р., Естонія, Болгарія, Персія, Австралія, у Франції “Загальна Зелена Конфедерация Праці”, в Німеччині “Юнія фізичних й умовних робітників”, у Чехословаччині “Загальний Союз”), як також поважні ідейні меншости. В Німеччині опозиція гуртує біля себе не менше, чим одну третю всіх організованих робітників. Ми нулого року на конгресі в Лейпцігу, який сфарикувала була профсоюзна бюрократія, на 700 делегатів, червона фракція числила 90. Найбільш впливни має там лівиця в союзах металівців та гірників. В Англії обнимає вона 12—15 проц. членів профсоюзів, головна серед гірників. В Бельгії лівиця зростає поважно в часі останнього незалежного страйку. В південно-романських краях, в Швейцарії і в Австрії, опозиція існує у всіх класових організаціях, доходячи до 50 відсотків членів, як прим. в еспаьській Загальній Конфедерация Праці. В цілому ряді країн, де лаує білий терор, тяготіння до Червоного Профінтерну не може знайти організаційного виразу і тільки думка про саме легальне існування професійних організацій примує робітників таких країн, як Румунія, Югославія, Греція і ин. вилетися хвилево злуку з Червоним Профінтерном. В деяких краях знову її прихильники є навіть біляки до здобуття більшости, але синдикалістичні напрямки та традиції не дозволяють їм ще на виступ. Так є прим. в Норвегії, так і з американською “I.W.W.”

Усталити чисельність Червоного Профінтерну, при незнаному цифрово його впливові в угодових і синдикалістичних профсоюзах надзвичайно трудно. Загально одначе, без страху, що поповниться блуд, можна оцінити число його прихильників на 12—13 мільйонів. Знаменною цією цілю робітничої армії є надзвичайна сконсолідованість, безоглядна солідарність і рішуча воля боротьби.

В безпосередній злуці з Червоним Профінтерном є ще 13 Міжнародних Комітетів Пропаганди, які є організовані після галузей промислу. Завдання цих Комітетів, як це видно з самої назви, є пропаганда широким класам професійного руху та обєднування всіх лівих союзів по галузям промислу. Зараз, в міжнародному масштабі, належить до них 50 проц. транспортних, будівельних та робітників деревляного промислу, 30—40% металівців, гірників і робітників скіряного промислу.

Поруч Амстердамського та Червоного Проф. Інтернаціоналів, повстала в половині 1922 р. нова міжнародна організація що визнає боротьбу класів, під назвою Міжнародне Стіваришеннє Робітників. Стівариши її анархо-синдикалісти, яких не навчив нічого досвід імперіалістичної війни та революції, рачією існування яких є вороже становище до політичного характеру Червоного Профінтерну. До Стіваришення належать дрібні профсоюзні групи Німеччині, Італії, Еспаьні й інших країн Європи й Південної Америки. Тому, що вона має характер секти, а не масової організації, значіння її в робітничому русі надзвичайно мале.

Для боротьби з усіма цими класовими робітничими організаціями, буржуазія наміряє витворити міжнародний робітничий центр в “Федерация Християнських Профсоюзів”. Щодо числа, федерация ця становить поважну силу, бо обєднує понад 3 мільйони зорганізованих, головню в Німеччині й Італії (1,205,000) робітників. В її рядах поруч дрібноштанських елементів (в Італії 741,000 посесорів і 108,000 дрібних селян), групуються ще поважний відом пролетаріату. Однак, коли в деяких країнах і вдається буржуазії, групувати найбільш несвідомі робітничі елементи під прапор спільноти капіталу й праці, то в міжнародному обємгу, при ідейній слабисильности та капіталістичних протівенствах, християнські профсоюзи не могли відіграти поважнішої ролі.

Як бачили ми з повисшого, з могутню робітничою армією, згуртованою довкруги міжнародних осередків, мільйони ще під впливом капіталу, як прим. христ. союзи, а мільйони не вибулилися ще духово й політично залежности від него — реформістичні союзи. В рішачих

двляях, як в часі окупації Надренщини, коли провідники міжнародної угди не здохли навіть на виконання ухвал власних конгресів, робітники з угодових та християнських союзів стивали в одному ряді з профсоюзною лівицею до боротьби з капіталом. Одиноціаний робітничий фронт скоує поступенно цілу робітничу класу.

Свідомість кречности боротьби та оборони проникає вже навіть до керуючих кол соціал-угод. В таборі Амстердаму повстала вже лівиця, яка готова спільно з Червоним Профінтерном підняти широкі міжнародні акції. Виразом цих нових опозиційних струй та напрямків була міжнародна конференція транспортних робітників, конференція металівців та становище цілого ряду профсоюзних діячів з амстердамських союзів.

Організатрка перебирала якісь папери і нахилилась до стола, шепотіла щось до секретарки, котра переглядала листи, значила їх і затягала в книжочку.

На галі около п'ятдесяти товаришок і кілька товаришів на побічних крислах.

— Ви, товаришко, маєте книжочку ч. 40. Коли перечитали, так зверніть назад, хай другі читають! — сказала бібліотечка тримаючи книжки на руці. — А може хто хоче “Голос Робітниць”? Щойно одержала з пошти. Богато цікавих статтей!

— Прошу всіх до порядку! — заклала організаторка. — Нинішні наші збори скликає спеціально для обговорення помочи нашої робітничій пресі. Справа вам всім ясна і я не думаю багато над нею розводитися. Помагати нашої пресі ми мусимо і над цим радити не будемо. Головне для нас буде те, як маємо помагати і як зможемо помочи. Отже доведе розводитись не буду і прошу вибрати председателку для перепровадження нинішніх спеціальних зборів.

Внесено, поперто, замкнено номінацію і вибрано председателку.

Секретарка перечитала програму зборів і цю програму прийнято.

— Ну, товаришки, забирайте голос в справі помочи нашої пресі.

— Вношу вибрати комітет.

— Попираю.

— Я, товаришко, председателку і товаришки, маю ось такий плян: Вибрати комітет з трох товаришок, які мають контролювати всі фонди з нашої кампанії. Тепер кожда наша членкиня протягом місяця листопада має обовязково зібрати одну передплату на “Укр. Роб. Вісти”, “Голос Праці”, або “Голос Робітниць” і найменше два долари на пресовий фонд. Нас є близько п'ятдесять членкинь і всі ми як одна маємо попрацювати в листопадовій кампанії, а гроші маємо передавати нашому комітету, котрий буде складатися з цих трох членкинь.

— Я, говорюла товаришка далше, обіцяю зібрати одну цілорічну передплату на “Укр. Р. В.”, одну на “Голос Праці” і одну на “Голос Робітниць”. Також обіцяю зібрати найменше два долари на пресовий фонд. Всі ми товаришки маємо сусідів, знайомих, свояків і приятелів, отже зможемо дуже легко зібрати згадану мню суму.

По довгий дискусі пропозицію т-ки В. прийнято одностало.

Вибрано комітет з трох членкинь, а збираючи передплати і пресового фонду охочо згодилися зайнятися всі товаришки.

— Я, заявила т-ка К., ставлю внесок, щоби в місяці листопаді устроїти кілька підприємств в користь нашої пресі.

— Я попіраю.

Перегодосовано, що всі підприємства в місяці листопада мають бути устроєні в користь нашої пресі.

Товаришка організаторка забірає голос і каже, що вона вірить в успіх листопадової кампанії та надіється, що товаришки не лише словом, але й ділом докажуть свою класову свідомість та сповнять свій найголовніший обовязок супроти своєї пресі.

— Наша преса мусить жити! — сказала т-ка організаторка. — І ми покажемо своїм ворогам, українським фашистам, що вони за слаби, щоби відобрати від нас наше оружжя, що ми жовіри вилетали і скорше згинемо в боротьбі, ніж зламаємо наше однокое оружжя — нашу пресу.

— Гір, гір!

Послідні слова організаторки перервано гримками оплесками.

Відтак забирала слово секретарка і інші членкині та говорили про значіння робітничої пресі і боротьбу наших ворогів проти неї.

— Я, товаришки, ставлю внесок, щоби нинішнього вечера зробити початок нашої кампанії і зарядити вільну колекту.

Всі заявили за тим.

На початок збрано 20 доларів на пресовий фонд.

Так товаришки приготували до листопадової кампанії. Який результат вийде з їхнього приготування, покажеться з кінцем листопада.

Я зі своєї сторони бажаю якнайлішого успіху не лише товаришкам, але також і товаришам.

PROVINCIAL

В СВИДО- НАША МОСТІ СІЛАМ

НОВА ЦІННА КНИЖКА!

Ми дістали з Європи дуже цінну книжку для кожного свідомого українського робітника і фермера, написану А. Богдановим, п. ч.

Початковий Курс Політичної Економії

(В ПИТАННЯХ І ВІДПОВІДАХ)

Є це перша того рода книжка в українській мові. Книжка має 127 сторін дрібного друку в самих питаннях і відповідях. Неодин робітник, що читає вкне матеріали про політичну економію з інших книжок і не міг всего зрозуміти, має тепер спомогу вирінаїти незрозуміле, бо в цій янжці є 300 ріжних питань в обємгу політичної економії і довші або коротші відповіді на них.

ЦІНА КНИЖКИ 50 ЦЕНТІВ.

Замовлення і гроші посилайте на адресу:
UKRAINIAN LABOR NEWS
COR. PRITCHARD & MCGREGOR STS.
WINNIPEG, — — MANITOBA, — — CANADA.

ТІЛЬКИ ЩО ВИЙШЛИ З ДРУКУ ДВІ НАУКОВІ КНИЖКИ:

ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ КАРЛА МАРКСА

Книжка має 328 сторін друку і розділена на три головні частини:

1. Товар, гроші, капітал. — 2. Надвартість. — 3. Заробітна платня і докіл з капіталу.

Ці частини знова поділені на кільканайбільш розділів.

Завданням цієї книжки є — познайомити зі змістом “Капіталу” тих, які не мають часу або засобів, щоби його студіювати, а також вона улекшить студії тих, котрі студіюють “Капітал”.

Економіка править світом і тому кожний робітник повинен знайомитись і студіювати економічні науки.

Ціна книжки \$1.00.

ЯК ПОВСТАЛА РЕЛІГІЯ І ВІРА В БОГІВ

Написав Гаїрпія Кувов.

Книжка має 180 сторінок друку.

ЗМІСТ:

1. Новіші досліди релігії. — 2. Як повстали ідеї про духів і богів. — 3. Початки почитання духів. — 4. Від почитання духів до почитання тотемів і прадаів. — 5. Сотворення світа. — 6. Небо і пекло. 7. Почитання прадаів і жертва прадаам. — 8. Від почитування прадаів до культу природи. — 9. Останки культу духів і прадаів у старо-індійській релігії. — 10. Як Індра з племенного прадаївського бога став богом природи?

Самі наголоски розділів вказують на те, яку наукову вартість має ця книжка. Не воійте з релігійою фразами, а докажуть її дійсне значіння на підставі строго-наукових дослідів і фактів. В цьому вам якраз поможє ця книжка.

Ціна книжки 50 центів.

Замовлення шліть на адресу:
UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard & McGregor Sts., — Winnipeg, Man., Canada.

НОВІ КНИЖКИ! --- НОВІ КНИЖКИ!

Товариші! Памятайте, що в свідомости наша сила, а свідомість здобувається з книжок. Кожний робітник повинен збільшити свою бібліотеку і свідомість слідуючими новими книжками:

ЩО ТАКЕ ВСЕСВІТНИЙ СОЮЗ РОБІТНИКІВ — обнимає 80 сторін друку, ціна лише 20 ц.

ПОРЯДНИК УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ — написав О. Синявський; 110 сторін друку, ціна 35 ц.

ЧЕРВОНА ЗОРЯ (утопія) — написав А. Богданов; 150 сторін друку, ціна 25 ц.

Замовлення разом з грошіми шлати до:
UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard & McGregor Sts., — — Winnipeg, Man.

ЖЕНЩИНИ-РОБІТНИЦІ ЧИТАЙТЕ І ЯК НАПДАЛЬШЕ ПОШИРЮЙТЕ СЕРЕД ЖЕНЩИН-РОБІТНИЦЬ свій місячний журнал

Голос Робітницьі

який містить цікаві статті про рух серед женщин-робітниць в цілому світі, популярні наукові статті, оповідання, вірші і т. д.

Передплата вносить: на рік 1 доллар; на піврік 60 цт. Поодинокое число 10 цт.

Передплату і замовлення належить шлати на адресу:
THE VOICE OF WORKINGWOMAN
Ukrainian Labor Temple
Cor. Pritchard & McGregor Sts., — Winnipeg, Man., Canada.